

ת"פ 36111/05/22 - מדינת ישראל נגד דוד ראובן שלום ע"י

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 36111-05-22 מדינת ישראל נ'
שלום(עצור/אסיר בפיקוח)

לפני
בעניין: כבוד השופטת מרב גרינברג
המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד יעל תרם

נגד

דוד ראובן שלום ע"י ב"כ עוה"ד שני מורן

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר דיוני בעובדות כתב האישום **בעבירת נשיאה והובלת נשק ותחמושת** לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

2. כמפורט בעובדות כתב האישום, עובר או ביום 8.5.22 הגיע לחזקתו של הנאשם אקדח מסוג TACTICAL טעון במחסנית תואמת ובה שישה כדורים. במועד זה בשעה 14:00, נשא והוביל הנאשם את הנשק ברכבו בכביש 40. באותה השעה הוצב כוח משטרה במקום, כשהבחין הנאשם בשוטרים יצא מרכבו לאחר שהסליק את הנשק בתחתית רגלו השמאלית תחוב בגרב מתחת למכנסיו. השוטרים הבחינו בנאשם וכשהתקרבו לעברו החל לברוח עד שנעצר על ידם בקרבת מקום, כשהוא נושא עליו את הנשק.

3. ביום 18.1.23 הציגו הצדדים הסדר דיוני, במסגרתו הודה והורשע הנאשם בעובדות כתב האישום כלשונו והופנה לתסקיר שירות המבחן, ללא הסכמות עונשיות.

תסקירי שירות המבחן

4. בעניין הנאשם הוגשו שני תסקירים (09/23, 03/24). על פי התסקיר הראשון הנאשם בן 24, ללא הרשעות קודמות, סיים 12 שנות לימוד, גויס לצבא אך שוחרר כעבור כשנה על רקע אי התאמה. לדבריו בגיל 20 חבר לחברה עבריינית והעמיק באופן הדרגתי את קשריו השוליים. עם שחרורו עבד בחנות דגים בבעלות אביו אך לא הקפיד על יציבות תעסוקתית, עובר למעצרו לא עבד, כיום עובד בסופרמרקט. הנאשם נשוי, הכיר את אשתו לפני כשלוש שנים ולהם בן תינוק, מקיימים קשר יציב ותומך.

הנאשם הודה במעורבותו בעבירה, תיאר כי פנה לגורמים המוכרים לו לצורך קבלת הנשק מתוך רצון להגנה עצמית והרתעת גורמים עברייניים אחרים. ברקע לביצועה, קשרים שוליים שלדבריו חיזקו את דימויו העצמי, הגברי והחברתי. ההתרשמות הייתה כי מקבל אחריות פורמלית על מעשיו אך התקשה לבחון באופן ביקורתי את אופיים השולי של מעשיו. לדבריו מודע שפעל מתוך שיקול דעת לקוי וללא מחשבה על משמעות ותוצאות מעשיו אך שלל כוונות קונקרטיות לשימוש בנשק. הוערך כי מוסר מידע מגמתי, מצמצם ואינו כן. לדבריו מאז מעצרו ניתק את קשריו לחלוטין ומנסה להתמקד בניהול אורח חיים נורמטיבי ומתפקד, החל להתקרב לדת ולנהל אורח חיים מסורתי הדוק המפחית סיכון להסתבכות נוספת.

מבחינה טיפולית, הנאשם השתלב בקבוצת עצורי בית, שיתף בהדרגה מחייו עד שהפך למשתתף מרכזי ופעיל, מבטא מוטיבציה להמשך טיפול.

לסיכום, שירות המבחן העריך כי קיימת רמת סיכון בינונית להישנות ביצוע עבירת אלימות, בהיעדר נכונות מטעם הנאשם להיפתח באופן המאפשר העמקה בטיפול ובבדיקה עצמית, לא בא בהמלצה שיקומית.

הנאשם הופנה לתסקיר משלים בהמשך להחלטתי לאחר דיון הטיעונים לעונש והתרשמות מדבריו שחל בתפקודו שינוי משמעותי הראוי לבחינה נוספת. התמונה המשתקפת מהתסקיר המשלים אופטימית. הנאשם מקפיד על שגרת חיים נורמטיבית ויציבה, מורתע מהסנקציות המשפטיות ושילם מחירים אישיים ומשפחתיים בעקבות מעשיו בתיק. אשתו בהריון מתקדם, הוא מתמיד במקום עבודתו בסופרמרקט ומשתתף בשיעורי תורה בשעות הפנאי. ממכתב ממעסיקו נלמד כי עובד לשביעות רצונו והתנהלותו תקינה. במסמך מטעם רב אצלו לומד צוין כי הוא מגיע לתפילות ולשיעורים בקביעות, עוזר לזולת ותורם לאזרחים וחיילים בתקופת המלחמה. באשר לביצוע העבירה, מבין את חומרת מעשיו והסיכון הטמון בהם, שלל לחלוטין סיכון להישנות עבירות נוספות בעתיד. הנאשם ביטא נכונות מילולית להשתלב בטיפול קבוצתי כדי לשפר את מצבו המשפטי אך עדיין התקשה להתייחס למטרות טיפוליות ולדפוסיו המצריכים שינוי, לתפיסתו ערך בכוחות עצמו שינוי בחייו ולכן אין כל ערך מבחינתו לטיפול קבוצתי. שירות המבחן העריך כי חל פיחות בסיכון הנשקף ממנו אך מאחר שלא נוצר פתח להתערבות טיפולית לא בא בהמלצה טיפולית והמליץ לגזור על עונש שאינו כולל מאסר כדי לאפשר לו להמשיך ולהתמקד במשפחתו ובפרנסתו.

תמצית הטיעונים לעונש

5. המאשימה, באמצעות ב"כ עו"ד יעל תרם, עמדה בטיעוניה על חומרת מעשיו, פגיעתם בערכים המוגנים של הגנה על שלום הציבור וביטחון והסיכון הרב הגלום בנשיאת אקדח ברכב עם תחמושת תואמת במהלך בנסיעה בכביש מהיר. לחומרה עמדה על הסלקת הנשק ובריחתו כדי להמלט מהשוטרים, לשיטתה רמת הפגיעה בערכים המוגנים ברף הבינוני. עוד עמדה על מגמת ההחמרה בענישה בעבירות נשק המשתקפת בפסיקת בית המשפט העליון, תיקון החוק וההיבטים הפיליליים והביטחוניים לנשיאת נשק המהווים סיכון לחפים מפשע. לפיכך עתרה למתחם ענישה הנע בין 32-52 חודשי מאסר. ב"כ המאשימה ציינה לקולה את הודאת הנאשם ועברו הנקי אך סבורה כי אין מקום לחרוג ממתחם הענישה לצרכי שיקום, הנאשם נטל אחריות פורמלית והטיפול שעבר אינו משמעותי. לפיכך עתרה למקמו בשליש התחתון של המתחם לצד ענישה נלווית.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד שני מורן, עמדה על השינוי המהותי שערך באורח חייו, שינוי מקצה לקצה וביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן לעבודות שירות. לדבריה, הנאשם נשא נשק לזמן קצר ללא כוונה להעבירו לאחרים. במועד ביצוע העבירה הנאשם היה מעורב עמוקות בחברה שולית ובמאמצים רבים ניתק את כל קשריו ופתח דף חדש. עוד עמדה על גילו הצעיר, היעדר עבר פלילי ולקיחת אחריות מלאה על מעשיו בשלב מוקדם של ההליך כביטוי לקבלת אחריות וחרטה, לדבריה תוכן התסקיר אינו משקף נכונה את עמדת הנאשם באשר לנכונותו לטיפול. עוד הוסיפה כי הנאשם נשוי, אב לבן וכיום מצפה ללידת בתו, הוא שומר על יציבות תעסוקתית ולמד במכללה. נסיבות אלה מצדיקות לשיטתה סטייה לקולה מהמתחם וביקשה להימנע משליחתו למאסר.

הצדדים הגישו פסיקה לתמיכה בעתירתם העונשית.

7. לזכותו של הנאשם העידו העדים הבאים: **רב הכולל מר חכם שלמה פינטו**, סגן ראש העיר בת ים, רב שכונה, מסייע לנוער בסיכון. מר פינטו סיפר כי לקח את הנאשם תחת חסותו, מלמד אותו קרוב לשנה, להתרשמותו חל בנאשם שינוי משמעותי, כיום מנהל ח"י משפחה ורחוק מח"י עבריינות. הנאשם מגלה נכונות לעזור, נרתם במהלך המלחמה לעזרה לחיילים ואזרחים ומתמקד בעשיית טוב; **מעסיקו של הנאשם מר בן שושן** עמד בדבריו על מוסר העבודה הגבוה של הנאשם, לדבריו מדובר בעובד אחראי וחרוץ שהוא סומך עליו; **הגב' אסתר שלום אשת הנאשם** העידה גם היא על השינוי שעבר, העדה מגנה את התנהלותו העבריינית, לדבריה כיום שגרת חייו של הנאשם כוללת עבודה, לימודי תורה ומשפחה; **אביו של הנאשם** הדגיש גם הוא את השינוי המשמעותי בבנו וביקש לתת לו הזדמנות.

8. **הנאשם בדברו האחרון** סיפר כי מעצרו הציב לו גבול ובעקבותיו בחר בדרך חיים אחרת ותקינה ומתמקד בעשייה חיובית ותורמת.

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

9. עבירות הנשק הפכו זה מכבר למכת מדינה ומגלמות סכנה ממשית לשלום הציבור ולביטחוננו. הנאשם הוביל ברכבו אקדח טעון, בטענתו כי עשה זאת לצרכי הגנה עצמית אין כדי להפחית מחומרת מעשיו:

"עלינו להעביר מסר חד וברור - כל מי שנושא ומחזיק נשק בלתי חוקי ואף אם מדובר בצורך להגנה אישית, עליו להיות מודע לכך שהוא עובר על החוק וצפוי לענישה קשה בדמות עונש מאסר משמעותי בפועל. במילים אחרות, הענישה המחמירה והבלתי מתפשרת צריכה לחול ללא קשר על כל עבירה בנשק לנוכח חשש מפגיעה ממשית בערכים החברתיים, ואיומים משמעותיים על שלום הציבור וביטחוננו" (ע"פ 5681/23 חווא נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (20.12.23) (להלן: "עניין חווא").

חומרתן היתרה של עבירות אלה אינה מתמצה אך בעבירות גופן אלא בפוטנציאל הנזק הנובע מהן. מדיניות הענישה בעבירות נשק באשר הן מצויה במגמת החמרה נוקשה ועקבית, תוך מתן משקל כבד לשיקולי הרתעה, אף בנסיבות עבירה שאינן ברף הגבוה וכשמדובר בעבירה קצרת מועד. מגמה זו אחידה ועיקבית ביחס לכלל עברייני הנשק, אף כשהם נעדרי עבר פלילי והאירוע חריג באורח חייהם (ע"פ 5813/21 מוחמד ג'בארין נ' מדינת ישראל, פס' 14 (31.5.2022); בע"פ 6011/21 חאלד דסוקי נ' מדינת ישראל (25.11.2021); ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' מחמד בסילה, פס' 10 (28.12.2021); ע"פ 2283/22 אל נבארי נ' מדינת ישראל (31.7.2022); ע"פ 78/21 פלוני נ' מדינת ישראל (26.7.2022) (להלן: "עניין פלוני"); ע"פ 116/13 ווקנין נ' מדינת ישראל, פס' 7 (31.7.2013)). מגמה זו קיבלה ביטוי גם בחקיקה, במסגרת תיקון 140 לחוק שנכנס לתוקף ביום 8.12.21, בו נקבעו עונשי מינימום לעבירות נשק באשר הן, באופן שכלל, העונש שיושט בגין עבירות אלו, לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה.

10. **אשר לנסיבות מעשי הנאשם** - הנאשם הוביל ברכבו אקדח טעון במחסנית ובה שישה כדורי תחמושת תואמים. נסיבות הגעת האקדח לידיו והרקע למעשיו נותרו עלומים אך ספק אם היה מדובר בנסיעה תמימה. בתסקירו הסביר הנאשם כי באותה תקופה היה מעורב בחברה שולית והחזיק בנשק להגנה עצמית ולהרתעת גורמים עברייניים, התנהלות המלמדת כי באותה עת היה נטוע היטב בעולם העברייני ופעל בקודים עברייניים. כשנתקל בשוטרים, טמן את הנשק בגרבו וניסה להמלט מהם עד שנעצר על ידם. פוטנציאל הנזק ממעשיו ממשי, הנאשם נשא אקדח טעון באופן המעלה חשש כי כוון לשימוש מידי בו על ידו או על ידי אחרים. אניח לטובתו כי מדובר בנשיאת אקדח קצרת מועד. בחינת מידת פגיעת מעשי הנאשם בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי היא **ברף הבינוני- גבוה**.

מדיניות הענישה הנוהגת

11. בפסיקה ענפה הושתו על נושאי נשק עונשי מאסר מאחורי סורג ובריה לתקופות לא קצרות. הפסיקה אינה מקלה עם נאשמים צעירים שזו להם הסתבכותם הראשונה עם החוק, ומבכרת את האינטרס הציבורי על פני נסיבותיו האישיות של נאשם, לרבות במקרי שיקום: "**המסר העונשי הנגזר ממדיניות הענישה האמורה הוא כי שומר נפשו ושלומו - ירחק מעבירות הנשק באשר הן, קלות כחמורות**" (ע"פ 78/21 פלוני נ' מדינת ישראל פסקה 10 (26.7.22)).

בע"פ 1645/23 סנעאללה נ' מדינת ישראל (26.2.24) נדחה ערעור נאשם בביצוע עבירות החזקה, נשיאה והובלת נשק ובעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. הנאשם נשא על גופו אקדח טעון ותחמושת נוספת, כשהבחין בשוטרים ברח וניסה להשליך את הנשק אך נתפס. נקבע מתחם ענישה הנע בין 30-45 חודשי מאסר. בהתחשב בעברו הפלילי המכביד הכולל עבירות אלימות ונשק ונסיבותיו האישיות והמשפחתיות נדון למאסר בן 36 חודשים. הנאשם חזר בו מערעורו בהמלצת בית המשפט העליון;

בעניין חווא נדחה ערעור נאשם שהחזיק בביתו במשך כשנה וחצי אקדח טעון, בנוסף נשא את הנשק כשהוא מוסתר בבגדיו. כשהבחין בשוטרים החל לברוח, לא עצר חרף קריאותיהם ותוך כדי הימלטותו הוציא את האקדח והחזיקו בידו. נקבע מתחם הנע בין 24-50 חודשים. בהתחשב בנסיבותיו המשפחתיות המורכבות ועברו הפלילי המכביד נדון למאסר בן 35 חודשים;

בע"פ 6806/23 **סעדיאיב נ' מדינת ישראל** (27.9.23) נדחה ערעור נאשם שהורשע בעבירות החזקת ונשיאת אקדח טעון על גופו. בדירתו החזיק תחמושת נוספת. נקבע מתחם ענישה הנע בין 18-40 חודשי מאסר. הנאשם בעל עבר פלילי, מצבו הרפואי מורכב, נדון למאסר בן 20 חודשים;

בע"פ 5602/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.9.22) התקבל ערעור מדינה בעניינו של תושב האזור, שנשא אקדח טעון ברכב ונגזרו עליו 18 חודשי מאסר. בית המשפט (כב' השופט שטיין) קבע מתחם ענישה ראוי שנע בין 30-42 חודשי מאסר. עונשו של המשיב, ללא עבר, הוחמר, מבלי למצות את הדין, למאסר בן 28 חודשים;

בע"פ 166/22 **מוחמד טאהא נ' מדינת ישראל** (1.6.22), נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בכך שהוביל ברכב, לבקשת חברו, שקית ובתוכה תת-מקלע מאולתר ותחמושת. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 20-40 חודשי מאסר. הנאשם ללא עבר נדון למאסר בן 22 חודשים. ערעורו של הנאשם נדחה תוך שנקבע, והדברים יפים גם לענייננו, כי "**ההסעה ה'תמימה' של נשק מסוג תת-מקלע מנקודה א' לנקודה ב', נועדה בסבירות גבוהה לסייע לביצוע פשע, ורק בנס, ובזכות תושייתו של השוטר שערך את החיפוש ברכב התמים למראה, הסתיים האירוע ללא נפגעים**" (שם, פ' 11);

בע"פ 3186/22 **בר נ' מדינת ישראל** (23.2.23) נדון עניינו של נאשם שנשא והוביל בקטנוע אקדח טעון גנוב, בחזקתו נמצא סם קנביס לצריכה עצמית. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 24-48 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם, צעיר בעל עבר פלילי משמעותי, 30 חודשי מאסר בפועל. הנאשם חזר בו מערעורו לאחר שמיעת הערות בית המשפט העליון;

בע"פ 6021/21 **עבוד נ' מדינת ישראל** (19.12.21) נדחה ערעור נאשם שנשא נשק מסוג M-16 וכשהבחין בשוטרים נמלט בעודו זורק את הנשק. לאחר התנגדות מצדו נעצר. עובר לתפיסתו נשמעו קולות ירי, שלא יוחסו לנאשם. נדון למאסר בן 30 חודשים;

בת"פ (מח' מרכז) 19141-09-23 **מדינת ישראל נ' סבאח** (גזר דיני מיום 1.4.24) הורשע נאשם בעבירת נשיאת אקדח ברכב בו נסע עם אחר, כשהבחינו בהם שוטרים סימנו להם לעצור, אך אלו לא שעו לקריאות השוטרים ונסעו מהמקום, בהמשך נמלט הנאשם רגלית כשהוא משליך את הנשק. נקבע מתחם הנע בין 21-45 חודשי מאסר. בהתחשב בהרשעות קודמות בנשק ובאלימות, ומנגד בגילו הצעיר, נדון למאסר בן 27 חודשים;

בת"פ (מח' מרכז) 20052-10-23 **מדינת ישראל נ' אלצאנע** (גזר דיני מיום 7.2.24) הורשע נאשם בעבירת **החזקת** אקדח טעון במתחם מגורים בו שהה, כשהבחין בשוטרים נמלט מהם והשליך את האקדח בכדי למנוע איתורו. נקבע מתחם הנע בין 20-42 חודשי מאסר. הנאשם, צעיר, ללא עבר, נדון למאסר בן 20 חודשים;

12. עיינתי בפסיקה שהגישה לעיוני ההגנה, בה נקבעו מתחמי ענישה מתונים מזה שעתרה לו המאשימה, בחלקה רף חומרת המעשים נמוך יותר מזה של הנאשם (בת"פ (מח' מרכז) 64119-05-21 **מדינת ישראל נ' בשארה** (22.1.24) ובת"פ (מח' מרכז) 16752-10-20 **מדינת ישראל נ' סרסור** (16.4.23) המדובר בנשיאת נשק במתחם מגורים לצורך צילום; בת"פ (מח' חי') 25546-11-23 **מדינת ישראל נ' מחמאיד** (25.3.24) הנאשם נשא אקדח לא טעון).

עוד נתתי דעתי לכך שהנאשם הורשע בנשיאת נשק מסוג אקדח ולא נשק התקפי מסוג רובה, שלו מייחסת הפסיקה משנה חומרה ופוטנציאל קטלני גבוה (ע"פ 1695/22 **מדינת ישראל נ' מוחמד גנאים ואח'** (29.3.2022)).

13. בהתחשב במידת הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת, לאחר שבחנתי את נסיבות ביצוע העבירה, מצאתי לקבוע **מתחם ענישה הנע בין 24-45 חודשי מאסר בפועל**.

גזירת העונש המתאים לנאשם

14. הנאשם, בן 25, ללא עבר פלילי, בתקופת ביצוע העבירה היה נטוע עמוקות בעולם העברייני וביצע את העבירה על רקע זה. הנאשם הופנה לתסקיר שירות מבחן, השתתף בקבוצה לעצורי בית ושיתף פעולה עם גורמי הטיפול אך לא עבר הליך טיפולי משמעותי, התייחס באופן מצמצם לרקע למעשיו ולא הביע נכונות להשתלב בהליכי טיפול ארוכי טווח. מטעם זה לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית והמלצתו לענישה שאינה כוללת מאסר נובעת מהחשש לפגיעת עונש מאסר במשפחתו של הנאשם ובפרנסתו. עם זאת ניכר כי מאז מעצרו בתיק עשה הנאשם שינוי משמעותי בדרכי התנהלותו, תהליך של חזרה בתשובה בכל מישורי חייו: התנתק מחברה שולית, החל לנהל אורח חיים דתי בהכוונתו של הרב פינטו, עובד באופן יציב ומגלה אחריות ורצינות בניהול אורח חיים תקין. הנאשם בעל משפחה, דברי אשתו ואביו מחזקים את ההתרשמות שערך שינוי יסודי בחייו, אפנה גם לעדות מעסיקו ולכך שבחודשים האחרונים מרבה לסייע לזולת ותורם לחיילים ואזרחים בעוטף. מכל אלו ניתן ללמוד, כי גם אם לא עבר הליך טיפולי ייעודי ע"י גורמי טיפול מקצועיים, הצליח בכוחות עצמו וסביבה תומכת לתקן את דרכו ועל כך שחלה הפחתה ממשית במידת הסיכון הנשקף ממנו למעורבות בהתנהלות עוברת חוק.

15. כאמור, אין המדובר בהליך שיקומי קלאסי ומטעם זה שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית, הנאשם אף לא השכיל לנצל את ההזדמנות שניתנה לו במסגרת התסקיר המשלים להשתלב בהליכי טיפול. כח הרצון והמוטיבציה שמגלה לשינוי דרכו מרשימים אך אין די בהם כדי לשמש בסיס לחריגה ממתחם הענישה מטעמי שיקום עד כדי המנעות מעונש מאסר ממש. לכך אוסיף את משקלם המכריע של שיקולי ההרתעה בעבירות נשק. כידוע, ענישה שיקומית בעבירות נשק אפשרית (אם בכלל) אך רק במקרים חריגים שבחריגים ובנסיבות מיוחדות (ע"פ 5807/20 **מוחמד שיבלי נ' מדינת ישראל** (30.12.20); ע"פ 6332/22 **פדידה נ' מדינת ישראל** (16.2.2023); ע"פ 4332/21 **עאסלה נ' מדינת ישראל** (20.2.2022)), בכולם התקבלו תסקירים נושאי המלצה שיקומית. המקרה שבפנינו אינו נופל בגדרם של מקרים יוצאי דופן אלו.

16. בצד זאת מצאתי את נתוני הנאשם הטובים והשינוי שביצע בחייו ראויים להערכה ובעלי פוטנציאל שיקום, ככל שהנאשם ימשיך בדרך הישר וילווה ע"י האנשים הטובים המסייעים לו, קיים סיכוי ממשי שיצליח לשקם את חייו.

17. לסיכום, נסיבות הנאשם ראויות להתחשבות ומגבירות את סיכויי שיקומו אך אינן יכולות להצדיק לבדן חריגה עד כדי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות. מצאתי, נוכח כל השיקולים המפורטים לעיל, לחרוג חריגה חלקית ממתחם הענישה ולגזור על הנאשם עונש מאסר ממש שאינו ממושך. עוד חלה בעניינינו הוראת השעה במסגרת תיקון 140 לחוק העונשין, רבע העונש המרבי הקבוע בצדה של נשיאת נשק עומד על 30 חודשי מאסר, אלך כברת דרך נוספת לקראת הנאשם ואקבע שחלקו יוטל כענישה צופה פני עתיד.

18. אני גוזרת איפוא על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **16 חודשי מאסר** בניכוי ימי מעצרו 8.5.22 - 2.6.22.

ב. מאסר על תנאי בן 14 חודשים לבל יעבור הנאשם עבירת נשק מסוג פשע תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. קנס בסך 4,000 ₪ או 30 ימי מאסר. הקנס ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 2.6.24.

ד. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 24.6.24 עד השעה 10:00 בבימ"ר "הדרים". לצורך הבטחת התייצבותו תעמודנה הערביות שהופקדו בהליך המעצר. לאחר תחילת ריצוי המאסר, יושבו למפקיד.

הנשק והתחמושת יושמדו

צו כללי למוצגים

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ל' ניסן תשפ"ד, 08 מאי 2024, במעמד הצדדים.